

dixit, quam . . . dicere maluisset: ut Milonis tam consummatam et invictam virtutem proferat, quae non possit abiecti hominis obtrectatione maculari.

Cum <in> re p. administranda Tito Annio cum
5 P. Sestio consiliorum societas fuerit.

Mire complexus est causam duorum, Milonis et Sesti, eam per omnia simillimam fuisse, ut cum Vatinius laudaverit Milonem, nunc inpudenter contra P. Sestium testimonium dicat, qui ab rebus gestis collegae sui Milonis 10 nulla in parte dissenserit nec patiatur hoc ratio veritatis id in hoc accusari, quod in Milone laudatum sit.

Dixerisne in eum testimonium de vi, quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse?

. . . Evertit funditus auctoritatem testimonii eius, qui 15 sibi repugnantia dixerit, quod est vitium in teste praecipuum.

<IN LATINUM> EXPLICIT.

INCIPIT <PRO PLANCIO> FELICITER.

. . . <Ap>pio Claudio cos. etiam pro hoc Cn. Plancio 20 dixit, qui reus de sodaliciis petitus est lege Licinia, quam M. Licinius Crassus, Cn. Pompei Magni collega, in consulatu suo pertulit, ut severissime quaereretur in eos candidatos, qui sibi conciliassent ea potissimum de causa, ut per illos pecuniam tribulibus dispergirent ac sibi mutuo 25 eadem suffragationis emptae praesidia communicarent.

Huic factioni coercendae legis lator Crassus existimavit etiam genus iudicii multo periculosius comparandum, ut apud iudices editios accusarentur, id est, ut pro voluntate